ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 970

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩ'Ι'ΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
27
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 53 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ.
ΠΟΙΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 31.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 24.9 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Β. ΙΣΧ. ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΑΣΘ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΜ. ΙΟΝΙΟΝ ΓΑΛΗΝ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.3

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

Ο κ. Βενιζέλος, προπαρασκευάζων τὰς ἐκλογὰς Γερουσίας, ἐσκέφθη ὅτι πρέπει ἐν τέλει ν' ἀντιπροσωπευθῇ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις, πρὸς τοῦτο δὲ ἐσκέφθη τρόπους εὕρεσης· ἢ νὰ καταίσῃ ἐλλείπεις κυβερνητικοὺς συνδυασμούς, ἀφήνων ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ ἀναλόγους θέσεις κενὰς διὰ νὰ ἐκλεγοῦν ἀντιπολιτευόμενοι, ἢ νὰ συμβουλάβῃ εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς συνδυασμοὺς ἀναλόγου ἀριθμοῦ ἀντιπολιτευομένων ὑποψηφίων, οἵτινες νὰ ἐκλεγοῦν μετὰ τῶν κυβερνητικῶν.

Ὅτι διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὡς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα εἶναι ἀναγκαία ἡ ὕπαρξις ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων εἶναι ἀναντίρρητον. Ἄλλου ἀπίθανον ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐκλεγῇ ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ἀντιπολιτευομένων κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς. Ἐκεῖνον ὅμως ὅπερ προέκυπτεν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ παρατάσει τῆς Χώρας ἐκ τοῦ τελέσματος τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐγκομένως θὰ προκύψῃ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας, δι' ἑτέρου ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου προτεινομένων τρόπων εἶναι δυνατὸν νὰ πληρωθῇ. Ἀμφότεροι οἱ τρόποι οὐδεμίαν δυναμοῦν πρὸς διορισμὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, πρᾶγμα ἀπαράδεκτον, ἀφύσικον καὶ ἀντισυνταγματικόν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις νοεῖται ἐκπηγάζουσα ἐκ πολιτικοῦ ἀναγκαίου σοβαροῦ, ὡς τοιαύτη δὲ εἶναι ἀπαραίτητος ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι. Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν εἶναι ὁ ἀριθμὸς ἀριθμῶν κομμάτων διοριζομένων διὰ νὰ ἀποτελοῦν συντροφιὰν τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων.

Εἶναι φυσικὸν νὰ αἰσθάνεται ἡγέτης ὁ κ. Βενιζέλος τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἐπωμίσθη ἡ πλειοψηφίας τῆς 19ης Αὐγούστου. Ἀλλ' αὐτὸς ὅμως τὸν δικαιολογεῖ τὴν συλληψιν τῆς πολιτικῆς φιλοδοξίας, εἰς ἣν σκέπτεται νὰ πλέξῃ τὸν Λαόν, πρὸς ἀποφυγὴν νόθου ἀντιπολιτεύσεως. Δὲν γνωρίζομεν ἂν καὶ ἐν τούτοις ἀνδρείκελα θὰ ἦτο ὁ κ. Βενιζέλος πρόθυμα νὰ παίξουν τὸν γελοῖον αὐτὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον τοῖς προδιαγράφει. Αἰσθανόμεθα ὅμως τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξεγερθῶμεν κατὰ τῆς σκηνοθετουμένης αὐτῆς πολιτικῆς κωμῳδίας.

Ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως ἀντιπολιτεύσεως—καὶ βεβαίως θὰ τὴν αἰσθανθῇ—, θ' ἀναδείξῃ διὰ τῆς ψήφου του ἀντιπολίτευσιν, ἥτις καὶ μικρὰ ἂν εἶναι, θὰ ἐκπροσωπῇ ὅμως γνησίως τὸ ἀπαραίτητον ἐν τῷ κοινοβουλευτισμῷ ἀντίπαλον δέος. Εἰς δὲ καὶ μόνος γνήσιος ἀντιπολιτευόμενος συμβάλλει περισσότερον εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ βοηθεῖ θετικώτερον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ἔργον της, παρ' ἑκατὸν διωρισμένοι ἐγκάθετοι μὲ πλαστοὺς τίτλους.

Ἀλλὰ καὶ ἂν οὐδεὶς ἀντιπολιτευόμενος ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς—τοῦτο ὅπερ θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλει νὰ κυβερνηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, ἐλεύθερον πάσης ἀντιπολιτευτικῆς ὀχλήσεως—τοῦτο θὰ ἦτο βεβαίως κακὸν καὶ πολλαπλῶς ἐπιζήμιον, ἀλλὰ θὰ ἦτο προτιμότερον τῆς πολιτικῆς κωμῳδίας, ἥτις θὰ μετέβαλλε τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἰς δικτατορίαν. Διότι μόνον εἰς τὰ δικτατορικῶς κυβερνώμενα Κράτη—εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν—ἐκλέγεται καθ' ὑπόδειξιν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀντιπολίτευσις.

Δὲν ἀπατώμεθα ὡς πρὸς τὰ βαθύτερα αἴτια τῆς πολιτικῆς ταύτης ἀσχημίας. Ἔρρωται τὴν ἀπρεπῆ διάθεσιν ὅπως ἐξευτελίσῃ τὸν ἀντίπαλον πολιτικὸν κόσμον, προσφερόμενος μετὰ ναρκισσιζούσης γενναιότητος νὰ τῷ δωρήσῃ μερικὰς γερουσιαστικὰς ἕδρας, δὲν μᾶς διαφεύγει ἡ ἀδυναμία τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως βαστάσῃ τὰς ἐκ τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας εὐθύνας. Αὐγίζων ὑπὸ τὸ βάρος των, ζητεῖ ἤδη δακτηρίαν. Καὶ τὴν ζητεῖ κατὰ τρόπον πολιτικῶς ἀναξιοπρεπῆ. Διότι τὸ φυσικώτερον ἐξ ὅλων θὰ ἦτο νὰ σκεφθῇ, ἀφοῦ τόσην ἀνάγκην ἀντιπολιτεύσεως αἰσθάνεται, νὰ διενεργήσῃ γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα. Τί τοῦτο ἁπλούστερον; Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος δὲν θέλει πραγματικὴν, γνησίαν ἀντιπολίτευσιν, θέλει ὁμοίωμα ἀντιπολιτεύσεως, ἱκανὸν ὄχι νὰ ἐλέγξῃ, ἀλλὰ νὰ παίξῃ κοινοβουλευτικὴν κωμῳδίαν. Καὶ διὰ νὰ συγκαλύψῃ τὴν ἀδυναμίαν του ἐσορίσθη μίαν πολιτικὴν ἀπρέπειαν, μαρτυροῦσαν οὐ μόνον ἔλλειψιν εὐγενείας πρὸς τοὺς ἀντιπάλους του, ἀλλὰ καὶ ἀνευλάβειαν πρὸς τὸν Λαόν, τὸν Λαὸν ὅστις προχθὲς μόλις τὸν ἐτίμησε μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΠΟΙΑ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΔΥΟ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. Γ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Α'.

Ἡ ἰδέα τὴν ὁποίαν ἔσχεν ἡ Κυβέρνησις περὶ καταρτισμοῦ ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ ὅλου φορολογικοῦ μας συστήματος εἶνε παντὸς ἐπαίνου ἄξια. Ἐλικρινῶς δ' εὐχόμεθα νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ συγχαρῶμεν τὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ἡ ἐνέργειά της αὐτή.

Ἐν τῷ μεταξύ, θεωροῦμεν καθῆκον μας νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὅσα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς μεταβολῆς τῶν παρ' ἡμῖν φορολογικῶν κατοτούτων περιελάβομεν, ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσήγησιν τῆς ληξάσης χρήσεως. Ἴσως ταῦτα δύναται πως να συμβάλουν εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον τὸ ὁποῖον ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀνέλαβε καὶ ἔχει ὅλα τὰ μέσα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἀφοῦ στηρίζεται ἐπὶ κολοσσιαίας πλειοψηφίας.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδέποτε εἴχομεν φορολογικὸν σύστημα καὶ οὐδέποτε ἠσχολήθημεν μὲ τὴν ἐπιβολὴν φορολογικῆς πολιτικῆς. Πᾶσα φορολογία ἐπεβλήθη προχείρως καὶ ἄνευ μελέτης, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν ταμειακῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἢ πρὸς δημιουργίαν πόρων πρὸς κάλυψιν ὑποχρεώσεων αἵτινες ἀνελαμβάνοντο εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πρέπει ἐν τούτοις νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἄμεσος φορολογία μας, διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ 1919, ἐσημείωσε σταθμόν τινα προόδου, χάρις εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὑπέστη ὅμως ἐκτοτε λίαν ἀνώμαλον ἐξέλιξιν, ὀφειλομένην, κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὰς ἐπακολουθησάσας ἐθνικὰς περιπετείας, καὶ κυμαίνεται ἔκτοτε μεταξὺ θεωρίας καὶ πείρας, μὲ ἰσχυρὰν ἀπόκλισιν πρὸς τὸν ἐμπειρισμόν. Ἡ τάσις αὕτη εἶνε λίαν ἀτυχὴς δεδομένου ὅτι ὁ τοιοῦτος αὐθαίρετος καταλογισμὸς εἶνε φυσικὸν νὰ προξενῇ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀδικίας, αὐταὶ δὲ γεννῶσι παρὰ τῷ φορολογουμένῳ συναισθήματα ἀγανακτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον οὕτος θεωρεῖ ὡς τὸν θανασιμώτερόν του ἐχθρόν. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ θεωρήσωμεν ὡς σημαντικώτερον ἀκόμη τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐφαρμογῆς, τῆς ἱκανοποιητικῆς ἢ μή, ἀποδόσεως τῶν φόρων, διότι φρονοῦμεν ὅτι ἀπώτερος σκοπὸς τῆς φορολογίας εἶνε καὶ ἡ δημιουργία φορολογικῆς συνειδήσεως παρὰ τῷ Λαῷ ἀναλόγου πρὸς τὴν ἄλλαχοῦ ἐκ μακρᾶς παραδόσεως δημιουργηθεῖσαν καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον ν' ἀναμείνωμεν τὴν ἱκανοποιητικὴν τῶν φόρων ἀπόδοσιν. Διὰ νὰ κατανοηθῇ τοῦτο καλύτερον, διὰ νὰ κατανοήσωμεν ποία διεστραμμένη ἀντίληψις περὶ τῆς φορολογικῆς ἐπιβολῆς ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι ἀρκεῖ νὰ ἐξετάσωμεν ποία εἶνε ἡ ἔννοια τοῦ φόρου

Φόρος εἶνε τὸ σαὸν τὸ ὁποῖον ἕκαστος πολίτης καταβάλλει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Κράτος ἢ τὰς τοπικὰς διοικήσεις, διὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κοινῶν ἀναγκῶν. Ἡ ἡ θυσία εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ὑποχρέωσιν ἕκαστος πολίτης νὰ ὑποβληθῇ ὡς συμμετοχήν του εἰς τὴν εὐτυχῆ διαβίωσιν τοῦ Κοινωνικοῦ Συνόλου. Τὸ ποσόν, ἡ θυσία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλεται ἕκαστος πολίτης πρέπει νὰ εἶνε ἀνάλογος μὲ τὴν οἰκονομικὴν του κατάστασιν ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὴν χρησιμότητα τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ πλοῦτος του (περιουσία, παραγωγή, ἡ δύναμις, χειρωνακτικὴ ἢ πνευματικὴ ἐργασία) διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῇ.

Ἔχομεν δύο εἰδῶν φόρους: Φόρους ἐπιβαλλομένους ἐκ κοινωνικῆς ἀνάγκης (προστατευτικοὺς, περιοριστικοὺς ἢ ἀπαγορευτικούς) καὶ φόρους ταμειακοὺς οἵτινες αὐξομειοῦνται ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Πάντες οἱ φόροι οὗτοι πλήττουσι τοὺς πολίτας ἀναλόγως τοῦ πλούτου των καὶ ἀναλόγως τῆς χρησιμότητος ΤΟΥ ἐν τῷ Κοινωνικῷ συνόλῳ.

Διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ ἀναλογία αὕτη φυσικὸν εἶνε, ὡς ἄλλως τε διδάσκει καὶ ἡ ἐπιστήμη, νὰ στηριχθῶμεν ἐπὶ τῆς ἀμέσου φορολογίας καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς ἐμμέσου τοιαύτης ἥτις πλήσσει ὁμοιομόρφως, ἄρα δυσαναλόγως, τοὺς πολίτας.

Ἂν ἡ ἄμεσος φορολογία εἶνε ἡ ὀρθοτέρα πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι εἶνε καὶ ἡ δυσχερεστέρα. Εἶνε δυσχερεστέρα διότι εἶνε ἐμφανεστέρα καὶ προκαλεῖ τὴν ἀντίδρασιν καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἐνδιαφερομένων. Εἶνε δυσχερεστέρα διότι δὲν ἀποδίδει ταχέως ὡς ἡ ἐμμεσος. Εἶνε δυσχερεστέρα διότι ἀπαιτεῖ φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας τελείως ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένας καὶ ἀμειβομένας ἐπαρκῶς. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία χωλαίνει εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐσιαστικῶς. Χωλαίνει ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀκηδίας τοῦ Κράτους, διότι οἱ ὑπάλληλοι ἀμείβονται ἀνεπαρκῶς, διότι οὐδεμία εὐκολία παρεσχέθη εἰς ὅσους ἐξ αὐτῶν ἠθέλησαν νὰ μεταβῶσι πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι ἐλαχίστη πρωτοβουλία τοῖς ἀφίνεται καὶ ὑφίστανται παντοειδεῖς ἐπεμβάσεις. Διότι τέλος τὸ ἀσαφὲς, τὸ πολύπλοκον καὶ τὸ διαρκῶς μεταβλητὸν τῶν φορολογικῶν νόμων ἔχει ἐμβάλει εἰς ἀληθῆ κυκεῶνα τὰς φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς φορολογουμένους. Ἡ Ἰταλία ὅταν, ἀπὸ τοῦ 1911, ἐτράπη πρὸς τὸ σύστημα τῆς ἀμέσου φορολογίας, τοιαύτην σημασίαν ἀπέδωκεν εἰς τὰς φοροτεχνικὰς της ὑπηρεσίας ὥστε ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τὸν ἐπὶ ἔτη χρηματίσαντα διοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, κ. Schanzer. Τὸ πρῶτον μέλημα, κατὰ συνέπειαν, τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀμέσου φορολογίας εἶνε ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν φοροτεχνικῶν μας ὑπηρεσιῶν. Πρέπει ἐπίσης ἡ φορολογικοὶ νόμοι ν' ἁπλοποιηθοῦν. Ὁ φορολογούμενος ἔχει παντελῆ ἄγνοιαν αὐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἐννοήσῃ ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ εἰδικὰς γνώσεις Ὁ πολίτης διὰ νὰ καμῇ τὴν δήλωσίν του ἔχει ἀνάγκην διηγόρου, ἐνῷ βάσις τοῦ φορολογικοῦ νόμου εἶνε ἡ πλήρης ἐπίγνωσις τοῦ ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου. Πρέπει ἐπίσης αἱ φορολογικαὶ ἐνστάσεις νὰ ἐκδικάζωνται μὲ πᾶσαν δικαιοσύνην καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ νὰ δικαιοῦται ὁ φορολογούμενος. Ἀπὸ τὰς ἐκδικαστικὰς ἐπιτροπὰς οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀπολείπῃ ὁ δικαστής, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὴν τελευταίως ἐπικρατήσασαν τάσιν. Ἰδοὺ αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριζόμενοι δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν εἰς τὴν μελλοντικὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρ' ἡμῖν ἀμέσου φορολογίας.

Ἡ ἔμμεσος φορολογία κατὰ βάσιν ἄδικος ὡς ἐπιβαρύνουσα τοὺς πολίτας ὁμοιομόρφως ἀλλ' ἀνίσως, ἡ καταθλίβουσα τὰς λαϊκὰς μάζας, εἶνε ἀτυχὴς ἐκείνη ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη τὸ Κράτος. Ἐστηρίχθη ἐπ' αὐτῆς διότι εἶνε εὐκολωτέρα, δὲν ἔχει ἀνάγκην τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀποδίδει ταχέως. Ἀποδίδει ἀδιαμαρτυρήτως ἐπὶ πολὺν χρόνον, διότι ἡ ἐξ αὐτῆς ἐπιβάρυνσις δὲν καθίσταται ἀμέσως ἀντιληπτή. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα τοῦ Κράτους, κατὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν, βλέπομεν ὅτι τὰ ἐξ ἀμέσων φόρων ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς 2224 ἑκ. τὰ δὲ ἐξ ἐμμέσων φόρων τοιαῦτα εἰς 5108· ἤτοι οἱ ἄμεσοι μὲν φόροι ἀντεπροσώπευον τὰ 25.07 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐσόδων, οἱ δ' ἔμμεσοι τὰ 57.50 ο)ο. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀναλογία αὕτη ἀνετράπη ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων διότι οἱ μὲν ἄμεσοι φόροι δὲν ἀπέδωκαν τὰ προϋπολογισθέντα, οἱ δ' ἔμμεσοι ἀπέρασαν πολὺ πλέον τῶν ὅσων ἀρχικῶς ὑπελογίσθησαν. Ἡ ἐκ τῆς ἐμμέσου φορολογίας παράλογος ἐπιβάρυνσις βραδέως μέν, ἀλλ' ἀσφαλῶς ἐπιφέρει τὰ καταστρεπτικά της ἀποτελέσματα καὶ δημιουργεῖ ἀνεπανορθώτως τὴν δυστυχίαν ἥτις ἐγκυμονεῖ τοὺς γνωστοὺς κοινωνικοὺς κινδύνους.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ἐν τούτοις ὅτι μεταπολεμικῶς ὅλα τὰ Κράτη, καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὴν ἔμμεσον φορολογίαν διὰ νὰ καλύψουν ἀμέσως ἐπειγούσας των ἀνάγκας. Τὰ πλεῖστα ὅμως τούτων προσπαθοῦν νὰ μεταστρέψουν βαθμιαίως τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην ἀπόκλισιν.

Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, τὴν κατάστασιν τῶν παρ' ἡμῖν κακῶς κρατούντων ἡ ἰδέας, ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν φόρων, γενικὰς αἰτίνες, ἂν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον γνωσταί, ἀποτελοῦν τὸν ἀναγκαῖον πρόλογον τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατελήξαμεν, κατόπιν μακρᾶς καὶ κοπιώδους μελέτης ἐπὶ τῶν πρακτικῶν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐπληρώσωμεν τῆς μεταβολῆς καὶ συστηματοποιήσωμεν τὸν παρ' ἡμῖν φορολογικῶς κρατούντων. Περὶ τούτων θὰ ὁμιλήσωμεν αὔριον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

"ΑΝ ΘΕΛΗΣ ΕΙΡΗΝΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕ ΕΙΡΗΝΗΝ„

ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ
Η ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

"ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ... ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΘΑ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΟΡΓΑΝΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ„

ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΕΝΟΣ ΚΑΙ ΗΜΙΣΕΟΣ ΕΤΟΥΣ

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου τὰ μεγάλα ἔθνη, τὰ ὁποῖα κυβερνῶσιν τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος ἀπεφάσισαν, μετὰ μακρὰς συνεννοήσεις, νὰ ὑπογράψουν ἐπίσημον καὶ ρητὴν συνθήκην ἀποκηρύττουσαν τὴν ἄσκησιν τοῦ πολέμου.

Ὑπὸ τὴν τελικὴν μορφὴν του, τὸ σπουδαιότατον αὐτὸ διπλωματικὸν ὄργανον, προηγούμενον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εἰς οἰαδήποτε ἀρχεῖα, ὑπεβλήθη εἰς τὰς Δυνάμεις ὑπὸ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς. Αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ συνδέουν τὴν συνθήκην μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Φράνκ Κέλλογκ, ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν, ὅστις διεξήγαγε τὰς μακρὰς καὶ δυσχερεῖς διαπραγματεύσεις.

Ἡ συνθήκη ἐγένετο παραδεκτὴ ὑπὸ δε-

ΦΡΑΝΚ ΚΕΛΛΟΓΚ
'Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν

«Εἶνε λίαν ἀπίθανον ὅτι τύπος συνθήκης παραδεκτὸς ὑπὸ τῆς Βρεττανικῆς, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Γερμανικῆς, τῆς Ἰταλικῆς καὶ Ἰαπωνικῆς κυβερνήσεων, καθὼς καὶ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, δὲν θὰ ἐγίνετο ἐπίσης παραδεκτὸς ὑπὸ τῶν πλείστων, ἂν ὄχι ὅλων, τῶν ἄλλων Δυνάμεων τοῦ κόσμου... Μία ἀποτελεσματικὴ ἀντιπολεμικὴ συνθήκη καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τήρησίς της θ' ἀπετέλει οὐσιαστικὴν ἐγγύησιν ἐναντίον δευτέρου παγκοσμίου πολέμου».

('Εκ τῆς «Ἐξ διακοινώσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις)

καπέντε ἐθνῶν, ἡ δὲ ὑπογραφή της εἰς Παρισίους προαλαμβάνει τὸν χαρακτῆρα τελετῆς ἀξίας τοῦ γεγονότος.

Αἱ ἐγκρίνουσαι Δυνάμεις εἶνε, πρῶτον, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία, ἡ 'Ιταλία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία καὶ ἡ Ἰαπωνία. Κατόπιν, εἶνε τρία Κράτη, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Πολωνία καὶ τὸ Βέλγιον, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπογράψει τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο. Τέλος, ἔχομεν τὰς βρεττανικὰς Κτήσεις, τὴν 'Ιρλανδίαν, τὴν Αὐστραλίαν, τὸν Καναδᾶν, τὴν Νότιον 'Αφρικήν, τὰς 'Ινδίας καὶ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ ὑ-

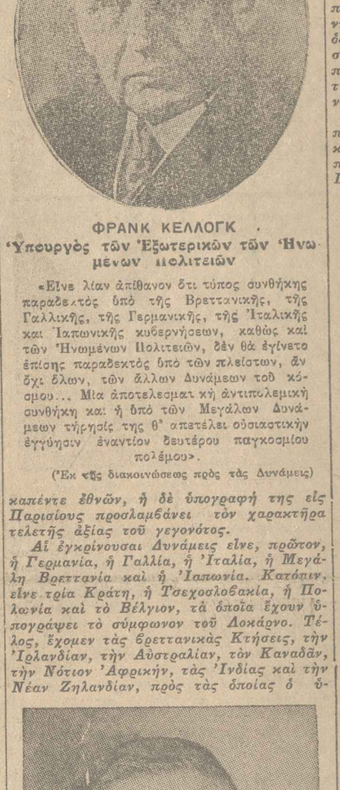

ΣΕΡ ΩΣΤΕΝ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ
'Υπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας

«Ἡ πρότασις περὶ συν.φεως συνθήκης περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πολέμου ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς, προσκάλεσεν εὐρύτατον ἐνδιαφέρον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος θὰ ὑποστηρίξῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν της τὴν κίνησιν ὅπως περιληφθῇ εἰς μίαν συνθήκην μία εὐρεῖα βασικὴ δήλωσις. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος συμφωνεῖ πλήρως».

('Εκ τῆς Βρεττανικῆς προκαταρκτικῆς ἀπαντήσεως)

πουργὸς Κέλλογκ ἀπῆλθεν χωρὶς στὰς προσκλήσεις.

Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ συνθήκη δὲν περιορίζεται εἰς τοὺς ἀρχικοὺς συμβαλλομένους. Πᾶν ἔθνος εἶνε εὐπρόσδεκτον νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν συνθήκην, ὑπὸ τοὺς ἰδίους ὅρους. Ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται ἀναγκαῖον νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συνθήκης μέχρις ὅτου ὅλα τὰ ἔθνη ἐκδηλώσουν οὕτω τὴν προσχώρησίν των. Αἱ σπουδαιότεραι μὴ συμπεριληφθεῖσαι εἰσέτι χῶραι εἶνε ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Κίνα.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸν γερουσιαστὴν Οὐίλλιαμ Μπόρα προσήκει ἡ τιμὴ ὅτι ὑπῆρξεν ὁ πρωτοστάτης τῆς μεγάλης αὐτῆς προελάσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην. Ἐν μέσῳ τῶν ἀτελευτήτων συζητήσεων περὶ διαιτησίας, ἀσφαλείας καὶ ἀφοπλισμοῦ, τῶν διεξαγομένων κατ' ἔτος ἐν Γενεύῃ, ἐκήνυξε τὸ δόγμα ὅτι τὰ ἔθνη ὀφείλουν, ὡς πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ὁδὸν κατεύθυνσιν, νὰ θέσουν τὸν πόλεμον ἐκτὸς νόμου.»

Δὲν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ γερουσιαστοῦ Μπόρα ἐλήφθη ὑπ' ὄψει μεθ' ὅσης ἤξιζε σοβαρότητος. Ἐθεωρήθη ἀκαδημαϊκὴ καὶ ἰδεαλιστική. Οὔτε ἐπὶ τιμὴ ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ εἰς πόλεμον, ἐξαίρει ὅτι αἱ 'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν θὰ ἐτάσσοντο ἐναντίον της. Τοιουτοτρόπως ἡ σιωπὴ τῆς Οὐάσιγκτῶνος ἐξηγεῖται.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ἦτο, ἐν τούτοις, εὐρέως διαδεδομένη ἡ γνώμη, ἐκφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς 'Αμερικανοῦ καθηγητοῦ Νικολάου Μώρραιϋ Μπάτλερ καὶ ἄλλων, ὅτι ἡ πρότασις τῆς Γαλλίας δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ ἀναπάντητος.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

αντιστοιχούντων εις την παιδικήν ηλικίαν των.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ "ΑΦΙΣΤΙΚΟΥ,,

"Αλί" είνε σφήνωσις χρονική ή ηλιοπαύσις της ενεργείας, κατόπιν δύσεως ανατολής την ορατής στερήσεται του «φαεινού».

Συναυλίαν —λέγει ενδιαφέρουσαν ο Ουδαίνος δια τα Ελληνοφρενικά! Δούναι τα φθόγγοι τα μη την διχρή, ή ουσιαν ουσιαν αύτη—μη εκπαιδ συναυλία—τα ωφελεσα εις την ικανότητα και την δραστηριότητα του ακούοντος! Μετέβη κατόπιν εις τα διαφορετικά είδη της μουσικής και συνεργήσης με τον ύπουργόν, Ό. κ. Βενιζέλος γνωρίζει καλλίτατα ποιον ο κάγνων έχει επιδίωγμα ό ανεχθή κ. Πετρίδης εις το υπουργείον του. "Αλλως τε ό κ. Βενιζέλος δεν έχει χαρτοφυλάκιον μουσικού δύναται να παίξη εν άκοντι των ρόλον του επευφημούντος τον υπουργόν του. Μετέβη κατόπιν εις το υπουργείον των Εσωτερικών, όπου κατέλαβε τον κ. Δ. Ευδόξη, ο οποίος ασφαλώς τοποθετείται εις την αρχικην δπό 6 Απριλίου 1927 ανεπτυγμένην ενέργειαν» εν τη σφαίρα της προσωπικων ενέργειων» εν τη σφαίρα και προσδιορίζει την πολιτικην του. Ή ομιλία του έχει ως εξής:

«1. Δια συνδήμης μετά της Γαλλίας και άλλων δυνάμεων εθνών να πραγτηθούμεν φτός της κατ' εμε πολιτικής και να προσαρμόσωμεν και τα οικονομικά μας προς τα διεθνή δεδομένα της μεσολαβήσεως, διαιτησίας και φιλίας της».

«2. Δια φτης δηλώσεως να δεχθώμεν την δρομήν ος εισβολής, του εθνους ε. κείνου το οποίον, αφορμήν να αποδείξη της διεθνείς δεσμεύσεις της, διαπτυχθή η δικαιοσύνη διακανονισμόν, μεθ' ον θα ήτο δυνατή η προβή εις τοιαύτην ενεργειαν».

«3. Δια συνθήκης μετά της Γαλλίας και άλλων δυνάμεων να ορισθή ότι εν περιπτώσει εις ον δημοκρατων συμβαλλόμενων κυβερνήσεων δεν πρέπει να πραττατεύονται άνα τον κόσμον ή να δέχωνται τον ρόλον διαιτητού και ενισχύσωμεν εις τον ενος-εθνους».

ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΜΕΡΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Κατά την στιγμην αυτην και επί τη δάσει εαυτη ό υπουργός Κέλλογη, άρνηθείς να προβλήγ εις γαλλοαμερικανικην ή πολυμερούς συμβολαιογραφικην σύμβασιν, αναπτύσσει τον πολεμον, ή νεάλεξ της πρωτοβουλίαν.

Την 28 Δεκεμβρίου επέρασε προς την Γαλλίαν και Αμερικήν ένα σημείωμα, εις το οποίον υπογραμμίζει ότι η ιδέα της καταργήσεως του πολέμου ως εθνικού οργάνου πολιτικής δεν είνε καινούργια, αλλά ότι η πρακτική λύσις πολύ απέχει.

Η ιδέα της απαγορεύσεως δύο σημαντικών προτάσεις επελήφθησαν εις το σημαντικόν Κογκρέσσον. Ο αντιπρόσωπος Βιλλιάμσον Μακόμπερ, ο οποίος εκπροσωπεί τη Εδγουήν Ιλλινόϊ, συγχρονίζει η αρχή της ενεργείας του. Ο γερουσιαστής Κάπερ, δυνατός φίλος της αρχικης από 6 Απριλίου 1927 προτάσεως, έζητησε να εγγραφή εις την προσωπικον ενέργειαν» εν' αύτης και προσδιορίζει την πολιτικην του «Η Ηνωμένη Πολιτεία».

«1. Δια συνδήμης μετά της Γαλλίας και άλλων δυνάμεων εθνών να πραττηθούμεν φτός της κατ' εμε πολιτικής και να προσαρμόσωμεν και τα οικονομικά μας προς τα διεθνή δεδομένα της μεσολαβήσεως, διαιτησίας και φιλίας».

«2. Δια φτης δηλώσεως να δεχθώμεν την δρομήν ος εισβολής, του εθνους ε. κείνου το οποίον, αφορμήν να αποδείξη της διεθνείς δεσμεύσεις της, διαπτυχθή η δικαιοσύνη διακανονισμόν, μεθ' ον θα ήτο δυνατή η προβή εις τοιαύτην ενεργειαν».

«3. Δια συνθήκης μετά της Γαλλίας και άλλων δυνάμεων να ορισθή ότι εν περιπτώσει εις ον δημοκρατων συμβαλλόμενων κυβερνήσεων δεν πρέπει να πραττατεύονται άνα τον κόσμον ή να δέχωνται τον ρόλον διαιτητού και ενισχύσωμεν εις τον ενος-εθνους».

ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΜΕΡΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

Κατά την στιγμην αυτην και επί τη δάσει εαυτη ό υπουργός Κέλλογη, άρνηθείς να προβλήγ εις γαλλοαμερικανικην ή πολυμερούς συμβολαιογραφικην σύμβασιν, αναπτύσσει τον πολεμον, ή νεάλεξ της πρωτοβουλίαν.

Την 28 Δεκεμβρίου επέρασε προς την Γαλλίαν και Αμερικήν ένα σημείωμα, εις το οποίον υπογραμμίζει ότι η ιδέα της καταργήσεως του πολέμου ως εθνικού οργάνου πολιτικής δεν είνε καινούργια, αλλά ότι η πρακτική λύσις πολύ απέχει.

Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ

Μια τοιαύτη δημοσία δήλωσις θα ήτο σημαντικόν προτέρημα διπλόθριμβον εις το αμερικαν

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Ο ΘΕΙΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΟΥ ΗΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, Αύγουστος. (Του Πέρτιναξ μας).— Ο δεκανεύς Νικόλαος Ντογιάς εν τω στρατοπέδω μετά των λοιπών στρατιωτών του Γεωργιν Μίλετιτς και άγνοών τις τα πάντα του Βελιγραδίου, ήτο πολύ χαρούμενος και ευχαρίστως εδέχθη την πρόσκλησιν του φίλου του Μιλόσεβιτς να τον επισκεφθή εις την οικίαν του εν τη συνοικία Ντεντίνιε. Ο Μιλόσεβιτς ήτο ένας εκ των πολλών εκείνων οι οποίοι μετανάστευσαν εις την Αμερικήν μετά τον Μεγάλον Πόλεμον και επανήλθον εις την πατρίδα των μετά την ειρήνην

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΩΝ

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τόσον τῆς ἐντὸς ὅσον καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, κρατεῖ ἡ ἄποψις ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀφεθῇ ἄνευ διαμαρτυρίας ἡ χθεσινὴ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως, χάριν τῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας, ἐπιτραπῇ ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου μεχρὶ τῆς 30 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἀποτελεσοῦσα καθαρὰν παρανομίαν, μετὰ τὴν κατ' ἐξαίρεσιν παραταθεῖσαν μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου προθεσμίαν τῆς κατ' ἔτος ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων, εἶνε προφανὲς ὅτι ἀπεσκοπεῖ εἰς τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν καὶ νέων ἐκλογέων φίλων τῆς κυβερνήσεως, πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς. Εἶνε δὲ ἐξ ἄλλου, ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἀντίθετος καὶ πρὸς τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος παρέσχεν εἰς τὴν ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν: ὅτι θὰ ἐκάλει μετεκλογικῶς τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς συζήτησιν καὶ ἐξεύρεσιν τοῦ καλυτέρου τρόπου διὰ τὴν «ἐκκαθάρισιν» τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἵνα λείψουν ἅπαξ διὰ παντὸς τὰ παράπονα καὶ αἱ ὀθενδήποτε ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ κύρους τούτων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, μεταξὺ διαφόρων παραγόντων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνταλλάσσονται γνῶμαι ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διατυπώσεως τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀντιλήψεων αὐτῆς, δεδομένου ὅτι δὲν εἶνε εὐχερὴς ἡ ἐν κοινῇ συσκέψει λῆψις ὁμαδικῆς ἀποφάσεως, τόσον λόγῳ τῆς ἀπουσίας ὡρισμένων ἐκ τῶν τέως ἀρχηγῶν ὅσον καὶ λόγῳ τῆς ἀσθενείας ἄλλων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι, ἀνεξαρτήτως ἐνδεχομένης διαμαρτυρίας, ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀναφερθεῖσαν παράνομον κυβερνητικὴν ἐνέργειαν μεχρὶ τέλους. Δὲν ἀποκλείεται δέ, ἐν περιπτώσει ἐπιμονῆς τῆς κυβερνήσεως εἰς αὐτήν, αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ἐξελιχθοῦν καὶ μέχρις ἀποχῆς ἀπὸ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Αὔριον ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων δέκα πέντε κρατῶν τὸ σύμφωνον Κέλλογκ, διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται ἐκτὸς νόμου ὁ πόλεμος. Τὰ συμπεριεχόντα τοῦ συμφώνου ἔθνη δηλοῦν ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ χρησιμοποιήσουν τὸν πόλεμον ὡς μέσον ἐπιλύσεως ἐθνικῶν ἢ οἰκονομικῶν διαφορῶν. Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς καθωρίσθη ὡς ἑξῆς: Τοὺς ἀντιπροσώπους θὰ ὁδηγῇ καὶ θὰ δεξιοῦται κεχωρισμένως ὁ κ. Μπριὰν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἀκολουθίαν δορυφόρων φερόντων μεσαιωνικὰς στολὰς θὰ ὁδηγηθοῦν καὶ θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὡρολογίου. Πέριξ τραπέζης εἰς σχῆμα πετάλου ὑπὸ τὸ προεδρεῖον τῆς Διασκέψεως κ. Μπριὰν θὰ ἔχῃ εἰς τὰ δεξιά του τοὺς ἀντιπροσώπους Γερμανίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, εἰς δὲ τὰ ἀριστερά του τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Ἀγγλίας καὶ ἀγγλικῶν κτήσεων. Ὁ κ. Μπριὰν θὰ προσφωνήσῃ ἐνώπιον μεγαφώνου ἀσυρμάτου τηλεφώνου, εἶτα δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ὑπογραφή. Ὁ κ. Μπριὰν θὰ παραθέσῃ τέϊον, τὸ δὲ ἑσπέρας γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν 150 προσκεκλημένοι.

ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Σήμερον τὴν 3ην μ.μ. ἀρίκετο ἐνταῦθα διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀντιπολεμικοῦ συμφώνου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας. Ὁ κ. Στρέζεμαν μετ' ὀλίγον μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνωμίλησεν ἐπὶ 40 λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τοῦ κ. Μπριάν. Κατὰ τὴν ἄφιξιν καὶ ἀναχώρησίν του ὁ κ. Στρέζεμαν ἐπευφημήθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους.

Πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐκοινοποιήθη δήλωσις τοῦ κ. Στρέζεμαν, δι' ἧς οὗτος ἐξαίρει τὴν ἔκτακτον σπουδαιότητα τῆς ἐπικειμένης διεθνοῦς συμφωνίας, ἥτις μὲ τὴν καλὴν θέλησιν ὅλων τῶν ἐθνῶν θὰ δυνηθῇ νὰ μετατραπῇ εἰς μίαν παγκόσμιον συνεργασίαν διὰ τῆς ὁποίας πόλεμος δὲν θὰ ὑφίσταται πλέον. Ὁ γερμανικὸς λαός, στερρῶς ἀποφασισμένος νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἰδεώδους τούτου, θὰ πράξῃ ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτοῦ.»

Κατὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἠρνήθη νὰ προσθέσῃ περισσότερα. Περιωρίσθη μόνον νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του ὁ ἰατρός του δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ὁμιλῇ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας. Λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του ὁ κ. Στρέζεμαν θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Παρισίων τὴν Τρίτην 28ην τρέχοντος, μεταβαίνων εἰς τὰ λουτρὰ Βάδεν—Βάδεν. Ὁ κ. Φὸν Ἔς ὁ ἐν Παρισίοις Γερμανὸς πρεσβευτὴς θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Γερμανίαν εἰς τὰς μεγάλας δεξιώσεις καὶ ἑορτὰς αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπακολουθήσουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου. Αἱ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι ὁ κ. Στρέζεμαν εἶνε ὁ πρῶτος Γερμανὸς ὑπουργὸς ἀπὸ τοῦ 1867 ὁ ὁποῖος γίνεται δεκτὸς ἐπισήμως ἐν Παρισίοις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26 (Ἀσύρματος)— Ὁ Ἄγγλος ἀντιπρόσωπος κ. Κούσεντον ἀφίκετο τὸ ἀπόγευμα. Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐδέχθη τοὺς κ.κ. Κέλλογκ καὶ Ἔρρικ. Ὁ κ. Μπριὰν συνωμίλησε μετὰ τοῦ Πολωνοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζαλέσκι ἐπὶ 20 λεπτά, εἶτα δὲ μετὰ τοῦ κ. Στρέζεμαν. Ὁ κ. Κέλλογκ ἐδέχθη διαδοχικῶς τοὺς κ.κ. Κλωντὲλ, Οὐσίντα, Ζαλέσκι, Κογκρέηβ. Ὁ κ. Κέλλογκ παραθέτει γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι πλὴν τοῦ κ. Στρέζεμαν, ὅστις ἀπέσχεν ἕνεκα λόγων ὑγείας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 (Ἀσύρματος).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι κατὰ τὴν χθεσινήν του ἐπίσκεψιν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου ὁ κ. Κέλλογκ ἐγονυπέτησε καὶ ἔμεινεν ἐπί τινα χρόνον δεόμενος μετὰ θέρμης.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΝΕΛΘΟΝ ΧΘΕΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε χθὲς τὴν 10 π.μ. εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίασιν μετὰ τὰς ἐκλογάς. Λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθεν εἰς τὸ ἐν Κηφισιᾷ ξενοδοχεῖον Κέκκορη, ὅπου ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κατέλυσε πρὸς ἀνάρρωσιν.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔκαμε τὴν κάτωθι εἰσήγησιν:

«Κύριοι συνάδελφοι,

Συνερχόμενοι εἰς τὸ πρῶτον μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Κυριακῆς ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἠμπορεῦμεν νὰ εἴμεθα πλήρως ἱκανοποιημένοι διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἐξεδήλωσε διὰ τῆς ψήφου του πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας.

Τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς ἔχομεν καθῆκον νὰ φανῶμεν ἄξιοι καὶ τοιαύτη, εἶμαι βέβαιος, εἶνε ἡ ἀπόφασις ὅλων ἡμῶν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ δειχθῶμεν ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς καὶ διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τὸ πρόγραμμά μας, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸτὰς ἀρχὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀνορθώσεως ἣν κατὰ τὰ ἔτη 1910—1915.

Εἰς πᾶσαν κυβερνητικὴν ἡμῶν πρᾶξιν, ἕνα ἀς ἔχωμεν γνώμονα: τὸ κοινὸν συμφέρον. Οὐδέποτε καὶ δι' οὐδένα λόγον ἂς μὴ θυσιάσωμεν αὐτὸ χάριν τοῦ κομματικοῦ συμφέροντος, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου συμφέροντος.

Τὴν πολιτικὴν ἄλλως τε αὐτὴν ἐπιβάλλει αὐτὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον κομματικὸν συμφέρον. Μένον στενὴ ἀντίληψις δύναται νὰ φαντάζεται τὸ ἐναντίον. Καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῆς τελευταίας Κυριακῆς παρέχουν ἀπόδειξεις ἀναντιρρήτους τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου.

Ἀλλὰ θὰ δειχθῶμεν περαιτέρω ἄξιοι τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης, ἐάν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐτόνισα, εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἡ ἐνέργειάν μας, ἐξ ὧν προκύπτει δαπάνη εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, διερωτῶμεν ἑκάστοτε ἑαυτούς, ἐὰν ἡ δαπάνη, μολονότι νόμιμος, εἶνε ἀναγκαία ἢ ἂν ἀναμένεται τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῆς ἀνάλογος ὠφέλεια ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Πρὶν ἢ ἐριστικῶς ἐξέλθωμεν τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν κατὰ τῶν ὁποίων παλαίει ὁ τόπος, πρέπει νὰ εἶνε διαρκῶς ἀκοίμητος ἡ ἀνησυχία, μήπως δαπάνη τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, δύναται ν' ἀποφευχθῇ ἀζημίως διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ἐπὶ ἑνὸς ἄλλου ἀκόμη σημείου ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας. Ἀπὸ τινος χρόνου διεμορφώθη σύστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις διοικητικὰς ἐκκρεμεῖς εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, δὲν διστάζουν πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῶν νὰ μεταχειρισθοῦν πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡ ἐπέμβασις δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, οὔτε ἐκ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος, οὔτε ἐκ τῆς σχέσεως δικηγόρου πρὸς πελάτην.

Ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν εἶνε φανερόν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὴν συνέχισιν τοῦ συστήματος τούτου. Διὰ τοῦτο λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσιῶν, ὅπως ἀρνοῦνται τὴν ἐπέμβασιν τοιούτων προσώπων καὶ διὰμένης εὐκαιρίας ἐξηγοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους πολίτας, ὅτι ἡ τοιαύτη παρέμβασις οὐδεμίαν ὠφέλειαν δύναται νὰ φέρῃ εἰς ὑπεράσπισιν τῶν νομίμων συμφερόντων των. Ἐλπίζω, ἄλλως τε, ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρέθυμος ἐξέταισις τῶν νομίμων αἰτήσεων τῶν πολιτῶν καὶ ἡ ἄνευ χρονοτριβῆς ἀνακοίνωσις πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως, θὰ καταστήσῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιττὴν καὶ τὴν παρέμβασιν αὐτῶν τῶν βουλευτῶν, οἵτινες ἀπαλλαττόμενοι οὕτω φορτικῶν ἐνοχλήσεων καὶ ματαίας ἀπωλείας χρόνου, θὰ δυνηθοῦν πλέον ἀπερίσπαστοι νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν ἐντέλεσιν τῶν μεγάλων λειτουργιῶν, τὰς ὁποίας τοὺς ἀναθέτει τὸ Πολίτευμα, τοῦ νομοθετικοῦ των δηλαδὴ ἔργου καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐλέγχου τῶν κυβερνητικῶν πράξεων, ὡς καὶ τῶν πράξεων τῆς Διοικήσεως.»

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΝ
ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΑΓΚΕΙΟΝ.-ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.-ΤΑ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ἀκολούθως τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, περὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις:

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΑΓΚΕΙΟΝ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰσελθὸν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὑπέργραψε τὸ διάταγμα περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ὑφυπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς. Τὸ διάταγμα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ περὶ διορισμοῦ τοῦ κ. Δοξιάδου ὡς ὑφυπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, ὑπεγράφη τὴν ἑσπέραν χθὲς καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Ὕδραν, κομισθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Συγχρόνως ἐγένετο ἐκεῖ καὶ ἡ ὁρκωμοσία τοῦ κ. Δοξιάδη, μεταβάντος ὁμοῦ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ὑφυπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησε καὶ περὶ τῶν μέτρων κατὰ τοῦ δαγκείου, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Δοξιάδη. Σχετικῶς ἐκρίθη ὑπερβολικὴ ἡ ζητηθεῖσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας πίστωσις 15 ἑκατομμυρίων, θὰ ὁρισθῇ δὲ τὸ ποσὸν εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπουργῶν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις πιστώσεως 500 χιλ. δρ. εἰς τὸν δῆμον Ἀθηναίων καὶ 300 χιλ. εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἐπιδημίας.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν θὰ εἰσαγάγῃ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν συνεδριάσεών της.

Ἀπεφασίσθη ὅτι θὰ εἰσαχθῇ πρῶτον πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ Γερουσίας, ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας θὰ διεξαχθοῦν τὴν 18 Νοεμβρίου.

Πρὸς τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἐτησία ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἀρχίζει συνήθως ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, συνεχισθῇ ἐφέτος τὴν 15ην Σεπτεμβρίου οὕτως ὥστε νὰ ἔχῃ αὕτη περατωθῇ τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου, δοθῇ δὲ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν μέχρι τῆς 15ης προσεχοῦς Νοεμβρίου, ἐπιτυγχανομένης τῆς ἐκλογῆς τῆς Γερουσίας μὲ τοὺς ἀναθεωρημένους καταλόγους.

Ὡς πρὸς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργηθοῦν αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς κ.κ. Ζαβιτσιάνον, Μαρῆν καὶ Γόντικαν νὰ μελετήσουν ἐπισταμένως τὸ ζήτημα καὶ νὰ εἰσηγηθοῦν εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον θὰ κριθῇ ὡς τὸ μᾶλλον ἐνδεικνυόμενον διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης προκειμένου περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δὲν πρόκειται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ κατατεθὲν εἰς τὴν διαλυθεῖσαν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον.

Τὸ νέον νομοσχέδιον θὰ κανονισθῇ, κατ' ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πετρίδου, ἐπὶ τῇ βάσει μελέτης τοῦ κ. Ραχτιβὰν, μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ κ. Πετρίδης θὰ συναντηθῇ αὔριον ἢ μεθαύριον.

ΤΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησεν ἀκολούθως περὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τὰ ὁποῖα ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς παρούσης εἴτε καὶ ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως πρέπει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ τύχουν τῆς κυρώσεως τῆς Βουλῆς. Ἀπεφασίσθη ὅπως ὅλα τὰ διατάγματα ταῦτα ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν, μεταξὺ δὲ τούτων ἐκ τῶν πρώτων καὶ τὸ περὶ μεταβολῆς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐνηργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῆς 19 Αὐγούστου.

Ἐπίσης θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ἄλλα νομοθετικὰ διατάγματα ὅσα θὰ ἐκδώσῃ ἐφεξῆς ἡ παροῦσα κυβέρνησις. Ὡς καὶ τὰ οἰκονομικὰ τοιαῦτα τὰ ὁποῖα ὑποβληθέντα εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα ὑπ' τῆς προκατόχου κυβερνήσεως καὶ τελοῦντ· νῦν ἐν ἰσχύϊ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ψηφισθοῦν λόγῳ τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Ἐν συναφείᾳ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ ἐπὶ δικτατορίας καὶ ἐπὶ Κυβερνήσεως Κονδύλη ἐκδοθέντα νομοθετικὰ διατάγματα, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς διαλυθείσης Βουλῆς ἐκδοθέντα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, μὴ κυρωθέντα δὲ εἰσέτι, ὑποβληθοῦν πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν νέαν Βουλὴν, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἡ Κυβέρνησις κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐν ἰσχύϊ διατήρησίν των. Ἐξ αὐτῶν ἐκεῖνα μὲν τὰ διατάγματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν παρῆλθε τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον τετράμηνον θὰὑποβληθοῦν πρὸς κύρωσιν ἡ συζήτησιν ἐφ' ἅπαξ. Ἐκεῖνα ὅμως διὰ τὰ ὁποῖα ἐξέπνευσεν ἡ προθεσμία τοῦ τετραμήνου θὰ κατατεθοῦν ἐκ νέου ὑπὸ μορφὴν νομοσχεδίων, ἐπιφερομένων ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς των ἐνδεικνυομένων τροποποιήσεων.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΔΙΒΡΗΣ

Ἀκολούθως τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν, εἰσηγουμένου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅπως παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ἐλεγοδικεῖον ἡ ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς Δίβρης, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὰ μέλη τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη τὸ ζήτημα, διεφώνησαν ἐν προκειμένῳ, τῶν τριῶν κηρυχθέντων ὑπὲρ τῆς εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν παραπομπῆς τοῦ ζητήματος καὶ τῶν ἑτέρων δύο ζητησάντων τὴν δικαστικὴν λύσιν.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς εἰσηγήθη μετὰ ταῦτα τὸ ζήτημα τοῦ μεταθετοῦ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμπληρώσει τὸν ὡρισμένον χρόνον ὑπηρεσίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔκρινεν ὅτι ἐφόσον ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῶν ἐπαιδευτικῶν μεταβολῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακληθῇ. Ἡ ἐν προκειμένῳ ἐνέργεια τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργοῦ ἐκρίθη ὡς νόμιμος, δεδομένου ὅτι ἐστηρίχθη εἰς ἰσχύοντα νόμον.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ

Ἐν τέλει τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν ληπτέων κατὰ τῆς ληστείας μέτρων.

Ἀπεφασίσθη, μεταξὺ ἄλλων, ἡ ἐνίσχυσις τῆς χωροφυλακῆς, ὁριστικῶν ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεων ληφθησομένων εἰς προσεχὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἁπλοποίησις τῆς διαδικασίας τῆς ποινικῆς διώξεως τῆς ληστείας, ὡς καὶ ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ ληστῶν.

Τὰ σχετικὰ νομοσχέδια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν μέτρων τούτων ἀνετέθησαν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ
Η ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Κομοτηνὴν συνῆλθε σήμερον συνέδριον τῶν Νομαρχῶν καὶ βουλευτῶν Θράκης, τῶν Δημάρχων, τῶν προέδρων Κοινοτήτων καὶ τῶν προέδρων Ἐπιμελητηρίων πρὸς ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης. Κατ' αὐτὸ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεν. Διοικήσεως ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεφώνημα ἐκ Κοζάνης τμήματα χωροφυλακῆς καὶ στρατοῦ ἐκινήθησαν σήμερον (χθὲς) ἐκεῖθεν κατευθυνόμενα πρὸς τὰ Γρεβενὰ διὰ τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας.

ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ ἀγνώστου παρέσυρε χθὲς περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὰ διόδια τῆς Καλλιθέας τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Πλατανὰ τῶν Πατρῶν Ι. Ε. Μανέταν καφεκόπτην τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισεν θανασίμως. Ὁ τραυματισθεὶς μεταφερόμενος εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ἐξέπνευσε. Ὁ σωφὲρ ἀναπτύξας ταχύτητα μετὰ τὸ δυστύχημα ἐξηφανίσθη.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ
ΠΡΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ
Η ΔΗΘΕΝ ΦΡΟΝΤΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ἡ